FINESTRA D'OPORTUNITAT

Primàries d'ERC a Barcelona: Bosch vs. Amorós

per Carles Ferrés

Ja fa anys que es demana als partits que utilitzin mecanismes més participatius, ja sigui en el seu si o pel conjunt de la ciutadania, de manera que hom hi pugui participar i tenir molts més elements d'anàlisi i de crítica, si ho veu necessari. No vol dir que anteriorment no es fessin, però últimament s'han posat de moda en els partits les eleccions primàries.

COM FUNCIONEN LES PRIMÀRIES?

En el món de la política definim com a primàries un mètode de selecció de candidatures per a càrrecs públics electius, habilitació de partits i aliances per a competir per a tals càrrecs. És a dir, una o més llistes de precandidats d'un mateix partit o aliança competeixen entre si per fer una candidatura amb la qual una agrupació determinada podrà presentar-se a unes eleccions. De primàries n'hi ha de diversos tipus, les més conegudes són:

- **Primàries obertes**: qualsevol persona que es registra per aquesta votació, independentment de la seva postura política, pot escollir un dels candidats que s'hi presenta. L'exemple més recent el trobem en les primàries del PSC de cara a les eleccions municipals de Barcelona.
- **Primàries tancades**: només poden fer exercici del vot les persones militants al partit. Aquest serà el cas el proper dia 11 de juliol amb Esquerra Republicana de Catalunya.

Per sort, aquelles èpoques de posar a dit les persones sembla que poden estar quedant enrere, i per molts anys.

El mes de maig de l'any que ve se celebraran eleccions municipals i **Esquerra Republicana de Catalunya** ha iniciat un procés de primàries per a la ciutat de **Barcelona**. Dos candidats es disputaran el lloc i sembla que ho faran de forma molt amistosa i esportiva tot i haver-hi en joc la possibilitat de ser alcaldable de la ciutat més gran del nostre país. Aquesta voluntat de no fer-se mal entre ells és estrany dins de processos on treure les misèries dels altres és a

l'ordre del dia. Així que, d'una banda el diputat al Congrés Alfred Bosch i de l'altra el diputat del Parlament de Catalunya Oriol Amorós lluitaran per aquest lloc.

PERFIL DELS CANDIDATS

Alfred Bosch i Oriol Amorós lluitaran per la plaça que ocupa **Jordi Portabella**, candidat d'ERC en els darrers 4 comicis electorals (1999, 2003, 2007 i 2011) sent en les dues primeres dins del govern municipal amb el **PSC** i **ICV-EUiA**.

Alfred Bosch és actualment el **President del grup d'Esquerra Republicana – Reagrupament – Catalunya Si** al **Congrés dels Diputats** i és **President de Catalunya SI**, plataforma independent que treballa per a la independència de Catalunya i que darrerament ha format part de les diverses coalicions amb què el partit independentista s'ha presentat. El cas d'Alfred Bosch n'és un exemple, com també ho és el més recent de **Josep Maria Terricabras**, des de fa pocs dies oficialment eurodiputat i **President de l'Aliança Lliure Europea (ALE)** al Parlament.

Oriol Amorós ocupa actualment càrrec dins de l'executiva del partit. Home de partit ha treballat des de fa anys en l'elaboració de campanyes electorals i amb els mitjans de comunicació. Comença a militar a ERC l'any 1994 i nou anys més tard ja és diputat al **Parlament de Catalunya**. Al 2004 és escollit **President de la Federació d'ERC de Barcelona** i al 2006 entra al govern com a **Secretari per a la Immigració**. Actualment és diputat per Barcelona al Parlament de Catalunya fent tasques de Portaveu adjunt en el grup parlamentari i és el **Vicesecretari General de Comunicació i Estratègia** del partit.

Per a la ciutadania, Alfred Bosch és segurament més conegut que no pas Oriol Amorós, ja que el primer porta 3 anys a Madrid i ha acaparat l'atenció dels mitjans mentre que Amorós no ha estat tan a primera fila però coneix perfectament el partit per dins.

QUÈ PROPOSEN?

L'"Ara Bosch, ara Barcelona" i "Junts fem la Barcelona de les persones lliures" són els 2 lemes que ja ens denoten una primera diferència. El primer introdueix el nom del candidat, cosa que denota certa personalitat, mostra molt bé qui és el personatge principal i, amb la mateixa fórmula, juga amb el nom de Barcelona. L'altre lema se centra en com ha de ser Barcelona en un futur molt proper, incidint en les persones, en els seus drets i en el conjunt de la ciutat. A nivell de propostes per aconseguir una Barcelona millor, les respostes que ofereixen parteixen

d'una mínima base comuna i moltes acaben coincidint; en d'altres casos els matisos que estableixen a l'hora d'encarar els problemes divergeixen.

Barcelona és una de les ciutats que actualment aconsegueix obtenir superàvit en els seus pressupostos –en la situació actual és tot un èxit- però encara podria realitzar més coses si disposés de tot el deute que el Govern li deu. Ambdós candidats d'ERC creuen necessari que aquests diners arribin, però mentre Bosch pensa que aquests recursos han de poder arribar a la ciutadania per atendre les seves necessitats, Amorós creu en la necessitat d'ajudar en primer lloc el país i entén que el Govern pot facilitar-los a través d'altres incentius, com ara solars.

Les línies mestres de totes dues candidatures es basen en una Barcelona molt més cohesionada per combatre la desigualtat dels barris a tota costa, amb una millor comunicació i participació de la ciutadania a l'hora de prendre decisions; en invertir en educació i cultura, sanitat i serveis socials; i en la reindustrialització de la ciutat amb un cinturó verd o economia verda (és a dir, amb un impacte medioambiental baix), o sigui, en potenciar la innovació però combinada amb l'economia social.

I cal no oblidar la importància que assignen a Barcelona com a capital de Catalunya i el paper clau que creuen que ha de tenir en el procés cap al futur Estat Propi, aprofitant el turisme, les inversions i la creativitat que neix en ella.

LES GRANS TENSIONS

Si per alguna cosa de moment sembla que ha destacat aquest procés de primàries és per la bona manera de fer que volen tenir Amorós i Bosch. Els dos són coneixedors de la possibilitat que té ERC de poder augmentar en número de regidors i de poder tornar a ser claus en l'elaboració d'un govern, en aquest cas de **l'Ajuntament de Barcelona**. Així els dos han volgut fer un gest de cordialitat molt poc vist en política: oferir-se a acabar formant tàndem sigui quin sigui el resultat. Els diàlegs són constants entre ambdues candidatures i no és gens estrany que un cop celebrat el Congrés es pugui arribar a fer una llista unitària i unir forces de cara a les **municipals de 2015**.

L'únic gran punt de discordança entre ells ha estat la negativa de Bosch a realitzar un "cara a cara" a la televisió pública malgrat la insistència d'Amorós a fer-ho. L'equip del diputat a

Madrid explicava que les primàries són 'un assumpte de família' i que participaria en els cara a cara que se celebressin a les seus de districte del partit. Malgrat la raó convincent que el procés de primàries tampoc cal dur-lo fins a realitzar enfrontaments directes en els mitjans de comunicació, la negativa de Bosch pot estar relacionada amb una major desconeixença de molts dels problemes o fets que afecten la ciutat (malgrat que participés en l'organització dels JJOO de Barcelona o de les consultes de Barcelona Decideix al 2010) i que l'Oriol Amorós coneix a la perfecció pel seu càrrec com a President de la Federació de Barcelona (i pel fet que hi ha treballat molt).

EL FUTUR D'ERC PASSA PER L'ALCALDIA A BARCELONA?

Esquerra Republicana de Catalunya manté una dinàmica ascendent i vol i ha de ser actor clau pel futur del país. L'augment protagonitzat en els darrers temps fa que molts observadors situïn el partit al Palau de la Generalitat ben aviat. A ERC també l'atrau la idea de ser a l'altra banda de la Plaça de Sant Jaume dirigint l'Ajuntament. Bosch, en el debat que van mantenir fa uns dies els 2 candidats al CCCB, assegurava que *"no hem de tenir obsessió per governar. Si ho fem bé, la victòria ja serà qui ens vindrà a buscar"*. En canvi, Amorós deia: *"jo crec que les properes eleccions són per guanyar-les, ara passem de l'esperança a la responsabilitat".*

Però la veritat és que per a ERC és més realista optar a la segona plaça, si tenim en compte les eleccions de fa poc més de 3 anys. En aquell moment només obtingué un 5,6% de l'electorat i aconseguí solament 2 regidors. L'enquesta que Feedback va fer per a La Vanguardia el mes d'octubre situava la formació amb un suport de més del 14% i amb l'assoliment de la segona plaça amb 6 regidors, superant la resta de forces.

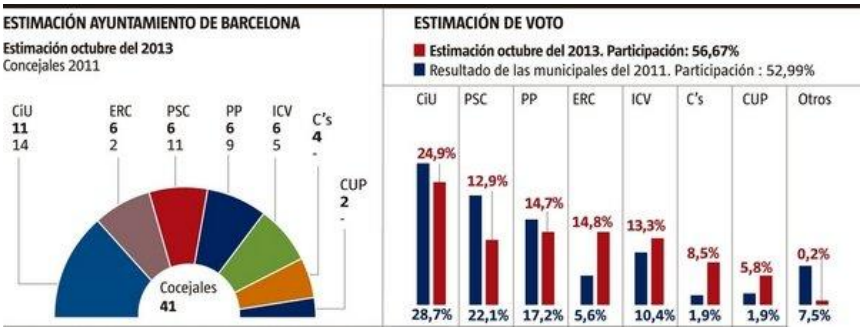

Enquesta de Feedback per a LV. Octubre 2013

Tot i això, l'última referència que tenim procedeix del Baròmetre Semestral que edita el propi Ajuntament. En els propers dies segurament podrem actualitzar les intencions de vot i què

opina la població de les primàries d'ERC, però en aquest article ens caldrà focalitzar l'anàlisi en la darrera onada publicada. Així, veiem que la intenció de vot situa ERC també en la segona posició, però dels seus principals competidors només ICV li pot mantenir l'auge.

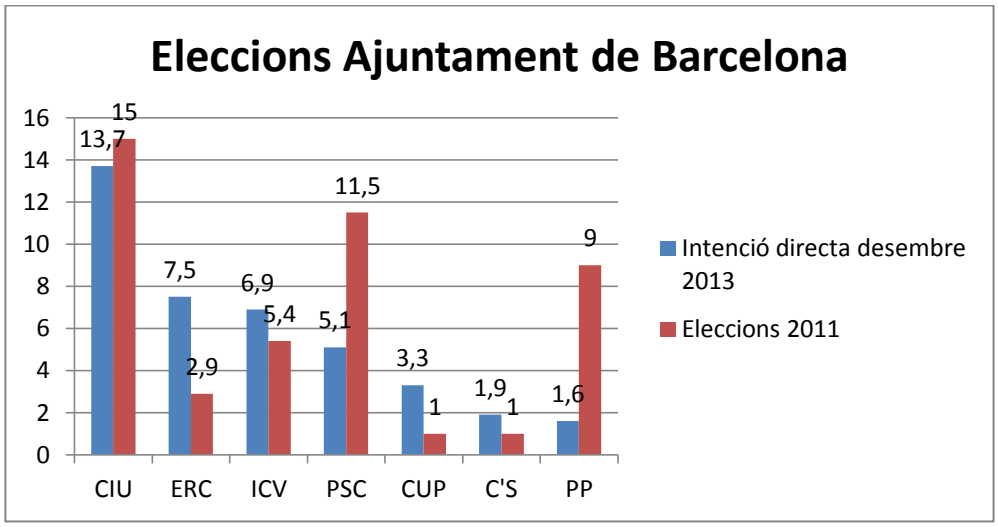

Gràfica d'elaboració pròpia amb les dades del Baròmetre Semestral de l'Ajuntament de Barcelona i el percentatge de vot en les eleccions de 2011

Bosch o Amorós tindran poc més d'un any per aconseguir-ho, però treballaran per aconseguir ser la primera força. I encara no ho aconseguissin, podrien tenir la clau de volta per influenciar l'agenda municipal si esdevinguessin la segona força en un Ajuntament de Barcelona governat per una CIU en minoria.

Tot fa pensar que després de conèixer ambdós candidats i les seves propostes, la diferència final entre l'un i l'altre candidat serà mínima. Aquest divendres, el resultat.